

	Iktatószám		Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás		
					Tárgy		385.86
	Szerző				Hely		
	Cím		Kocsik.		Idő		"1912"
	Forrás:		Magyar hírlap		Személy		
Bp.		1912 X/29		(Köt. v. füz.)		Old	
(Hely)		(Idő)					

Kocsik.

Talán az egész világon nincs annyi bajuk az embereknek a bérkocsikkal, mint Budapesten, pedig talán sehol a világon nem büntetik annyiszor és olyan szigorúan a bérkocsisokat, mint nálunk.

És hogy a kocsikkal mégis annyi baj van. hogy ez a baj egy krónikus budapesti betegséggé nővekedik, annak elsősorban a közönség az oka. Mert amennyit a büntetés javítana a bérkocsik állapotán, annyit ront a közönség magatartása a megrendszabályozhatatlan bérkocsik anarchiáján.

A rendőrség nem győzi annyiszor büntetni a bérkocsisokat, amennyiszor a közönség elnézéssel és könnyelműen dobált borralalóval kárpótolja a pesti közlekedésnek ez esküdt ellenségeit.

A pesti egyfogatú, ez a régi kerekes köpöláda változatlanul éktelenkedik Budapest panorámájában és ne adj Isten, hogy rá lehetne kényszeríteni valamelyes átalakulásra. Piszkosak, bűzhödtek, rozogák, valóságos életveszedelem fölkapaszkodni rájuk.

Egy pesti egyfogaton ülő ember, a legkomikusabb látványa ennek a fogalomnak: közlekedés. A fakerekű gyerekkocsin üldögélő emberke, akit egy másik emberke szilaján elképzelt robogással húz a kocsin, sokkal komolyabban „közlekedik”, mint, aki egy pesti egyfogaton igyekszik valahova jutni. Mert az a fakerekű láda, amelyben egy gyerek ül, játéknak tökéletes. De a pesti konfli közlekedési eszköznek, játék.

Még pedig a legboszantóbb játék, boszantóbb az orrbayerősdinél.

És nem tudom, mikor boszantóbb, akkor-e, ha a konfli nyitott, akkor-e, ha csukott, akkor-e, ha áll, akkor-e, ha megy.

Most e földi hajók tönkelegéből csak a nyitott kocsik szomorúságával foglalkozunk. Egy idegen ember el se hinné, hogy Pesten október végén még nyitott kocsik döcögnek az utcán, csak nyitott kocsik állnak a standon és ha olyan hideg van is, hogy az emberben megfagy a vér, a „konfli” akkor is nyitott és dupla fuvardíjért sem lehet egy csukott kocsit kapni.

Hova lettek a csukott kocsik, azt nem tudom. Összeesküdtek a bérkocsisok a hatóság ellen, a közönség ellen, a kormány ellen? Az ördög tudja, hova lettek a csukott kocsik és miért nincsenek.

De nincsenek. És amíg ezen boszankodunk, eszünkbe jut, hogy voltaképpen az ember nem tudhatja, hogy akkor cselekszik-e jobban, ha azt kívánja, hogy az Isten akárhova tegye a nyitott kocsit, vagy, ha azt kívánja, hogy az Isten akárhová tegye a csukott kocsit.

Mind a kettő rut halálennel fenyegeti fiatal életemet. A nyitott kocsiban megfagyok, a csukott kocsiban fölnyársal a belénk szaladó ellenkocsi rudja. A nyitott kocsiba nem tudok beszállni, a csukott kocsiból nem tudok kiszállni. A nyitott kocsiban hideg van, a csukott kocsiban orrfacsaró, tüdőnyomasztó dohos szag bűzlik.

Csak abban nem különböznek egymástól, hogy a nyitott kocsi elé is, a csukott kocsi elé is egy beteg virsli van fogva, amely, ha tüzes taplót tennél a fülébe, akkor is csak virsli marad, mögötte a kocsi a torma, amelyetől könnyezel.